

1 место, категория 7-9 лет

Anna Horvat

Čarobno srce ljubavi.

Jednom davno u čudesnom dvorcu u Rusiji živjela je lijepa princeza. Zvala se Lada Prekrasna. Imala je jako dobro srce i mogla je razumjeti životinje i razgovarati s njima.

Jednog dana u njihovu zemlju došao je strašni troglavi Zmaj Gorinić. On je maštao gospodariti svim životinjama. Jedne noći doletio je u dvorac i pogodio princezu ledenom munjom ravno u srce. Zbog toga je jadna princeza Lada izgubila osjećaj ljubavi.

U susjednom kraljevstvu živio je jedan dobri kraljević Ivan. Čuvši što se dogodilo, odlučio je spasiti princezu. Prvo je otisao po savjet Mudrom Mačku, koji je živio u čarobnoj šumi. I evo što mu je Mačak savjetovao:

- Nekoć davno putovao sam po raznim zemljama i tako došao u daleku zemlju Hrvatsku. Ona se nalazi na obali Jadranskog mora. Tamo peku prekrasne kekse u obliku srca. Zovu ih Licitarska srca. Takav keks rade s velikom ljubavlju i poklanjaju dragoj osobi, koju vole najviše na svijetu. Oni su lijepo ukrašeni: jarko crveni sa bijelim obrubom u obliku čipke. U sredini srca nalazi se malo zrcalo. Nađi jedno takvo srce i pokloni ga princezi. Kada princeza pogleda u njega vidjeti će svoj odraz u zrcalu i shvatiti što je zauvijek u tvom srcu. I čarolija Zmaja Gorinića odmah će biti poništена.

Kraljević Ivan zahvalio je Mačku na mudrom savjetu. Otisnuo se na put i ubrzo našao zemlju Hrvatsku. Dobri majstori licitari naučili su ga kako da izradi vlastito Licitarsko srce. Kraljević Ivan jako se trudio da napravi što ljepše srce. Napravio je prekrasno Licitarsko srce. U njega je uložio svu svoju ljubav.

Ubrzo se vratio u svoju zemlju Rusiju i poklonio princezi Ladi Prekrasnoj Licitarsko srce. Čim je princeza pogledala u njega dogodilo se čudo. Čarolija je nestala i ljubav je ponovo ispunila njezino srce. Kraljević Ivan i princeza Lada vjenčali su se i živjeli dugo i sretno.

2 место, категория 7-9 лет

Ivano Lukacevic

IZGUBLJENI DJEČACI

Ove zime, zajedno s majkom i ocem šetao sam po šumi Murščak. Ugledao sam srnu i uzbudo potrčao za njom. Trčeći, izgubio sam se i nisam znao gdje su mi roditelji. Lutajući po šumi susreo sam dječaka u čudnoj, starinskoj odjeći.

Pričao je na ruskome, no srećom ja znam ruski jer ga učim u školi, tako da sam mogao razgovarati s njim. Krenuo mi je objašnjavati kako se on našao ovdje.

Prije točno dvjesto godina živio je u malom selu pokraj grada Kazanj, gdje je pomagao ocu prikupljati drva za ogrjev. Ugledao je pticu zlatne boje koja je nalikovala na Žar-pticu, te ju je slijedio i izgubio se. Pokušao se vratiti, ali uzalud, skrenuo je krivim putem. Došao je do stabla u samoj sredini šume, gdje se prisjetio priča svoje bake o svetom stablu i Bogu Perunu. Dodirnuo je njegovu zlatnu granu i zamolio Boga Peruna za pomoć. Umoran, zaspao je, a kad se probudio našao se u nekoj novoj zemlji i nekom novom vremenu, gdje je sve drugačije.

Srećom susreo je mene. Oboje smo trebali pomoći. Nikolaj, tako se zvao dječak, upozorio me da se na našem putu u ovoj šumi, do svetog stabla, koje će mu pomoći da se vrati kući, trebamo čuvati Babe Jage koja voli jesti djecu, Kikimore koja nas želi namamiti u močvaru i Zmaja Goriniča koji bljuje vatru. Smijao sam se tome i rekao da u 21. stoljeću toga više nema, ali odjednom, na čistini, pred nama se ukazalo stablo sa zlatnom granom. Nikolaj je dotaknuo njegovu granu, no prije nego je nestao rekao je: „Pomogao si mi i ja ću pomoći tebi.“ i dao mi je savjet: „Vrati se natrag svojim stopama u snijegu i pronaći ćeš svoje roditelje.“

Učinih tako, ugledah roditelje, no u taj čas se probudih.

Shvatio sam kako je sve to bio samo san, no i da želim znati više o slavenskoj mitologiji, pa sam sutra zamolio oca da mi posudi knjigu o Slavenima.

1 место, категория 10-13 лет

Horvat Ema

Čudno putovanje

Noć je. Sve je tiho i mirno. Probudila sam se, noćnu tišinu narušio je slabašan plač. Ustala sam i potražila otkud dolazi.

Bio je to Potjeh, no bio je malo dijete. Jako sam se iznenadila jer sam mislila da on ne postoji, ali sad je bio tu, pored mene, i tiho je plakao. Kad sam ga upitala zašto plače ispričao mi je da on i dalje traži istinu i da ne može naći put do njegovog djeda i braće.

U tom se trenu začuje pucketanje vatre. Iz kamina u nekoliko trenutaka iskoče mali Domaći. Dvadesetak malih spodoba skakalo je oko Potjeha i mene. Bio je među njima i Malik Tintilinić. Predložio on Domaćima da pomognu Potjehu i svi se složiše sa njim. Odmah sam im se pridružila i odlučila pomoći. Pucne Malik Tintilinić prstima, a onda puf! Oko mene kružilo je na stotine zvjezdica i tad sam se smanjila, kao nekom čarolijom. Krenuli smo u pustolovinu.

Šetali smo šumom. Iako je bila noć, šuma nikako nije bila mračna. Svjetlucava vilinska krila lepršala su na mjesecini. Svjetlilo je i cvijeće i male krijesnice. Odlučila sam se povećati i vidjeti je li negdje u blizini koliba Potjehova djeda. I Malik Tintilinić pucne prstima jače, još jače nego prije. Šetali smo šumskim putem i s čuđenjem promatrali sva ta lijepa stvorenja.

Zastala sam da naberem prekrasnog cvijeća i ugledala jedan mali šumski puteljak. Krenula sam tim puteljkom, a Domaći su s Potjehom bili već daleko ispred mene na drugom putu. Naišla sam na kolibu.

Ispred kolibe sjedio je starac. „Što radite?“ upitala sam. On mi odgovori: „Čekam“. „A koga čekate?“ „Mog unuka Potjeha, koji je otiašao naći istinu.“ ,odgovori on pomalo žalosno. Isprivopivedala sam mu sve što se dogodilo te noći i krenuli smo za Domaćima. Kad smo ih stigli starac i Potjeh zagrlili su se i Potjeh je saznao istinu.

Vratila sam se kući s kiticom cvijeća u ruci. Legla sam u krevet i ubrzo zaspala. Ujutro nisam više znala je li to bio san ili stvarnost, ostala mi je samo jedna majušna kapica koju sam našla pored kamina.

2 место, категория 10-13 лет

Habuš, Karla

ČAROBAN SVIJET

Tri tisućljeća prošlo je već,

Ali sjećanja ne.

Kuće, šume, jezera

Još čuvaju duhove te.

Priče se o njima pričaju,

U zaborav još nisu legli.

S nama su tu,

Zavirimo u bajku čarobnu .

Malen starac, na tavanu tiho jeca.

Vidjeti ga ne smiješ, ali možeš ga čut;

Rogove i rep ponekad ima,

Domovoju vaše kuće čuva i u njima sniva.

Obraza plavih poput neba,

Duge brade i očiju poput krošnje zelene,

Zvijeri čuva, gospodari šumom

Lijevom cipelom na desnoj nozi,

Lešij veselo skakuće šumskim drumom.

Vodena vila, prelijepa glasa poput sirene,

Dugu kosu noću češlja.

Rusalka pleše svoj zavodljivi ples od kojeg dah zastane,

A trava i žito obilnije raste tamo gdje voda ostane.

Dok pišu se pjesme i pričaju priče

Zaboravljeni nikada ostati neće.

3 место, категория 10- 13 лет

Debelec, Fran

Čarobni svijet

Probudio sam se u jednom čarobnom mjestu. Do mene je došla jedna vila i pričala mi je o ljepotama Čarobnog svijeta. Ja sam joj rekao da me odvede do Čarobnog svijeta. Rekla mi je da će me odvesti, ali prvo moramo proći pored strašne Baba Roge i velikog zločestog diva.

Ohh... Baš sam nepristojan, nisam nas predstavio, vila se zove Marijeta, a ja Fran. Vila i ja napokon smo krenuli na put jer sam bio nestrpljiv, mislio sam da će biti lako doći do dvorca Baba Roge, ali na putu su vrebale zvijeri i čudovišta. Napokon, stigli smo do dvorca Babe Roge, dvorac je bio crn i strašan, a kroz prozor virila je strašna Baba Roga. Baba Roga je imala povez preko očiju i bila je baš jeziva. Htio sam se boriti protiv nje, ali sam se bojao jer oružja nisam imao. Kada sam razmišljao kako da porazim Baba Rogu pojivila mi se iza leđa. Ja sam vrištao i trčao prema starome mostu kojega je držalo staro oronulo uže. Bio sam brz i prošao sam most, a Baba Roga je još bila na njemu pa sam odvezao uže i most se urušio što je rezultiralo padom Baba Roge u ponor. Prišla mi je vila Marijeta: "Svaka čast, Frane! Sada još moraš savladati zmaja." Dugo sam razmišljao kako da porazim zmaja i gdje se nalazi, tako dugo dok nisam ugledao jednu spilju. U njoj je bio mač zabijen u stijenu te sam ga pokušao izvaditi odatle, ali nije islo jer sam bio suviše slabašan. Vila Marijeta pomogla mi je oko toga te smo zajedno izvadili mač koji je bio poprilično težak. Srećom, na kraju spilje ugledali smo vulkan pa sam pomislio da bi tamo mogao biti zmaj. Penjao sam se na vrh tog vulkana nekih tri teška dana. Vidio sam zmaja kako gleda u čarobnu zemlju vrlo ljutito. Prišao sam mu iza leđa i popeo mu se na vrat, ubo sam ga mačem u vrat. Sišao sam s vulkana i video znak na kojem piše: „Čarobni svijet“ i velika strelica udesno na dnu znaka. Naravno, ja sam skrenuo desno. Izdaleka sam već video da je to prekrasan svijet. Napokon sam stigao. U Čarobnom svijetu već sam se sprijateljio s jednorogom Ivanom, divom Erikom, dobrim seljaninom Nikom, patuljkom Marselom i prodavačem jabuka zvanim Emanuel. Proveo sam cijeli život s prijateljima i živjeli smo dugo i sretno!

Победитель в категории 14-17 лет

Buneta Ivana

Moje putovanje u slavensku zemlju

Bila je subota. S obitelji sam se zaputila prema Bosni i Hercegovini, točnije prema Sarajevu. Dok sam putovali Bosnom, vidjeli smo predivne planine i pejzaž išaran različitim bojama. Kada smo stigli u Sarajevo, hodali smo po Eiffelovom mostu, koji je poznat i kao Skenderija most i služi kao pješački prijelaz. Most povezuje lijevu i desnu obalu Miljacke. Zanimljiv je po tome što zaljubljeni parovi na njega stavlju lokote sa svojim imenima kao simbol vječne ljubavi.

Rijeka Miljacka jedan je od simbola grada Sarajeva, a njen izvor očarava svojom čistoćom i netaknutom prirodom. Kasnije smo se uputili prema Baščaršiji. Baščaršija je glavni sarajevski trg, a izgrađen je u 15.stoljeću, kada je Isa-beg Isaković osnovao i cijeli grad.

U centru Baščaršije je drvena fontana Sebilj, koju još nazivaju i „Trg golubova“.

Sarajevo je zanimljiv grad i zbog toga što tamo žive pripadnici četiriju vjera, a to su: katolicizam, islam, pravoslavlje i judaizam.

Na povratku iz Sarajeva prisjećala sam se svega što sam vidjela i naučila te smatram kako bi svи koji još nisu trebali posjetiti taj grad i vidjeti i osjetiti ljepotu koju on pruža.